

[Carl P. Jensen.]

tallet, havde til en løsning af de foreliggende problemer; og om det spørgsmål, der vedrører en ny boligstøttelov, tror jeg, det står fast, at det lå så temmelig klart for den højtærede minister, at han måtte tage de tanker og de nye principper, der var nedlagt i forslaget af maj 1954, op til revision, om vi i det hele taget skulle have mulighed for en realitetsdrøftelse af hele dette vitale problem.

Om de ændringer, majforslaget blev underkastet i relation til det lovforslag, vi nu har til behandling i dag, skal jeg i denne forbindelse kun anføre, at det reviderede forslag jo i sig selv er udtryk for den opfattelse, at en mere dybtgående revision af byggestøttelovgivningen må udskydes, simpelthen fordi de politiske forudsætninger for en sådan reform ikke er tilstede.

Nu har lovforslaget været behandlet i det nedsatte udvalg, og jeg tør sige, at det har været genstand for en meget grundig behandling; hvert eneste punkt i forslaget har været underkastet en grundig og kritisk bedømmelse. Principielle synspunkter og opfattelser har måttet vige, i hvert fald set fra udvalgsflertallets synspunkt, til fordel for et om ikke tilfredsstillende så dog acceptabelt forslag.

Men een ting tror jeg dog at hele udvalget — trods den manglende enighed om selve forslaget — kan være enig om: at udvalget har grund til at takke boligministeren, fordi han har stillet den fornødne sagkyndige bistand til rådighed for udvalget. Udvalget har stillet meget store krav til ministeriets embedsmænd, og i første række vil jeg her gerne nævnte afdelingschef Nørby og kontorchef Poulsen.

Udvalget har holdt ikke mindre end 33 møder, deriblandt en del aftenmøder, heldagsmøder, ja, næsten også heldøgns møder, og under disse forhold har vi haft lejlighed til at få bekræftet resultatet af et godt og velorganiseret samarbejde såvel med embedsmænd som med kontorets personale, der med meget kort varsel har kunnet klare de opgaver, udvalget har stillet. Derfor tror jeg, jeg er enig med samtlige udvalgsmedlemmer, når jeg beder den højtærede indenrigs- og boligminister udtale udvalgets anerkendelse for det arbejde, der her har været præsteret, det gælder lige fra afde-

lingschefen og til personalet på ministeriets skrivestuer. Vi har forlængst passeret bilag nr. 100 i denne sag, og heraf har boligministeriet præsteret adskillige bilag, hvoraf flere fylder 15—20 tætbeskrevne sider. Uden den støtte, vi har fået fra boligministeriet, fra udvalgets sekretær — og jeg må vel også nok i denne forbindelse nævne den måde, udvalgets formand har ledet møderne på — var det vel næppe lykkedes at fremme forhandlingerne for at nå frem til den afslutning, der er nødvendig, inden de nugældende love udløber den 15. april.

Efter disse bemærkninger vil jeg gerne som udvalgets ordfører vedrørende boligstøttelovforslaget søge at give en redegørelse for de mange ændringsforslag, der har været stillet i udvalget, og som nu foreligger her til anden behandling. Det drejer sig om forslag, der i det store og hele er tiltrådt af hele udvalget, og som også er tiltrådt af ministeren. Der er stillet ialt 47 ændringsforslag, men en del af disse er konsekvensforslag, d. v. s. ændringer, der er en følge af hovedændringsforslag, og de giver naturligvis ikke anledning til særlige bemærkninger.

I den boligstøttelov, vi fik i 1946, var der som bekendt fastsat et rådighedsbeløb for det sociale byggeri på 75 mill. kr. om året. Disse beløb er i de 9 nu forløbne år blevet overskredet med ca. 100 pct. Der kunne i denne periode efter loven have været anvendt ialt 675 mill. kr., men der er blevet brugt godt og vel det dobbelte, ca. 1 364 mill. kr. Efter boligministerens lovforslag var der ikke noget bestemt rådighedsbeløb; det var tanken, at beløbene skulle bevilges på de årlige finanslove. Nu har udvalget ment, at der på dette område måtte fastsættes et vist maksimumsbeløb, således som det fremgår af ændringsforslag nr. 1 til § 1. Jeg skal allerede her bemærke, at ifølge ændringsforslag nr. 11 til § 17, der fastsætter lånegrænsen for boligforeninger eller boligselskaber, nedsættes lånegrænsen nu fra 97 pct. til 94 pct. Dette ændringsforslag præciserer, at 50 pct. af de rådighedsbeløb, der nu bliver tale om, kan anvendes til de nævnte byggeforetageder.

Stk. 3 i den nye § 1 giver efter nærmere regler adgang til at udbetale statslånet i statsobligationer, og hvor denne fremgangs-